

ارزیابی و گزارش کوتاهی از کنفرانس بنیاد پژوهش‌های زنان ایران

صدیقه محمدی

دوازدهمین کنفرانس بنیاد پژوهش‌های زنان ایران در تاریخ ۱۵، ۱۶ و ۱۷ ژوئن در دانشگاه استهکلم برگزار شد. در این سه روز عده زیادی از زنان و مردان از اقصی نقاط جهان در سوئد گرد آمدند تا پیرامون «چه باید کرد؟» جنبش زنان ایران بحث و گفتگو کنند.

این کنفرانس با کار فشرده کمیته هماهنگ کننده محلی (سوئد) طی ۶ ماه بسیار منظم و با کیفیتی بالا برگزار شد و بگفته گلناز امین مسئول بنیاد، طی این دوازده سال بهترین کنفرانس در نوع خود بوده است.

روزانه بطور متوسط ۴۵۰ نفر در این کنفرانس شرکت داشتند و چون این کنفرانس همزمان بود با تجمع نیروهای معترض چپ به آمدن بوش و اتحادیه اروپا در شهر گوتنبرگ سوئد، متأسفانه بهمین دلیل عده زیادی که میخواستند در کنفرانس شرکت داشته باشند، نتوانستند در آن حضور یابند.

کنفرانس توسط فیمنیست سرشناس سوئدی «ماریاپیا پوئیتوس» افتتاح شد. سیمنا امسال شامل سه میز گرد بود که در هر یک از آنان چند نفر از فعالین جنبش زنان شرکت داشت.

در مجموع، روند دوازده ساله کنفرانس نشانگر تکامل این کنفرانس بوده و بعنوان مثال انتخاب بحث‌ها و سخنرانان و زن نمونه سال در مقایسه با سالهای اول تفاوت چشمگیری نموده و این بدلیل شرکت هر چه فعال تر چپ است. در سالهای اول زنان چپ در این کنفرانس دخالتی نمی کردند در حالیکه این سیمناها فرصت بسیار مناسبی است که می توان نظرات متفاوت را شنید و نظرات و شیوه نگرش خود را نیز بگوش سایر زنان و مردان علاقمند به رفع ستم جنسی رساند.

فرصت هر سخنران ۲۰ دقیقه بود و حضار نیز می توانستند در فرصتی کوتاه و چند دقیقه ای سئوالات و یا نظرات خود را مطرح نمایند. زبان سیمنا فارسی و سخنرانی ها بطور همزمان به سوئدی و انگلیسی ترجمه می شد. سخنرانان از کشورهای ایران، آمریکا، هلند، انگلیس، فرانسه و سوئد بودند و تعداد کثیری از شرکت کنندگان نیز از راه دور و از کشورهای آمریکا و اروپا برای شنیدن این مباحث به سوئد آمده بودند.

شرکت دختران جوان در کنفرانس کمابیش مشهود بود، ولی با توجه به اینکه میز گرد نسل دوم زنان ایرانی یکی از میزگردها بود، انتظار میرفت که دخالت بیشتری داشته باشند. ترکیب این میز گرد متأسفانه آنطور که می بایست نبود و انتخاب سه سخنران هم خط (اطلاح طلب) از ایران باعث انتقاد شرکت کنندگان شد و این نقص و ایرادی بود به برگزارکنندگان در انتخاب سخنرانان.

در بخش هنری شعر خوانی مریم هولبه شاعر جوان کرد از ایران با تحسین فراوان و کف زندهای

ممتد حضار روبرو شد. همچنین نمایشگاههای عکس، نقاشی، چند میز کتاب و مباحثات دختران جوان در طبقه بالای محل کنفرانس بر پا بود.

از جمله بحث‌های جالب و شنیدنی بحث خانم عزیزه شاهمرادی از ایران، بحث خانم ژاله احمدی از آلمان و میز گرد خشونت بود. در میز گرد خشونت خانم طاهره میلانی در خشونت بر زنان در افغانستان صحبت کرد و جوانب وحشتناک و ابعاد غیر انسانی ستم بر زنان در افغانستان را بازگو کرد.

بحث‌های این کنفرانس هر ساله در کتابی چاپ می‌شود و در کنفرانس امسال هم بحث‌های ۱۱ سال گذشته به فروش می‌رسید. علاقمندان می‌توانند از طریق پست آنها را با تماس با آدرس زیر تهیه نمایند.

.....

.....

شرکت زنان کرد، هم در برگزاری کنفرانس و هم شرکت در جلسات و بحث و گفتگو بسیار چشمگیر و فعالانه بود. در کنفرانس امسال علاوه بر بحث و سخنرانی، بخش هنری شامل شعر (مریم هوله و ژیلا ساعد)، نمایش لباس‌های محلی ایرانی، ترانه خوانی و موسیقی از طرف گیسو شاکری، سروش ایزدی، سیسیسی گیدیل، رقص آفتاب فریده دباغیان و طنزهای هادی خرسندی به کنفرانس تنوع زیادی داده و از نقاط قوت این کنفرانس، سیاسی بودن بخش هنری نیز بود.

ضعف کنفرانس این بود که متاسفانه سخنرانان کمتر به «چه باید کرد؟» پرداختند و از میزگردها جمع بندی نمی‌شد.

به نقل از جهان امروز شماره ۶۴